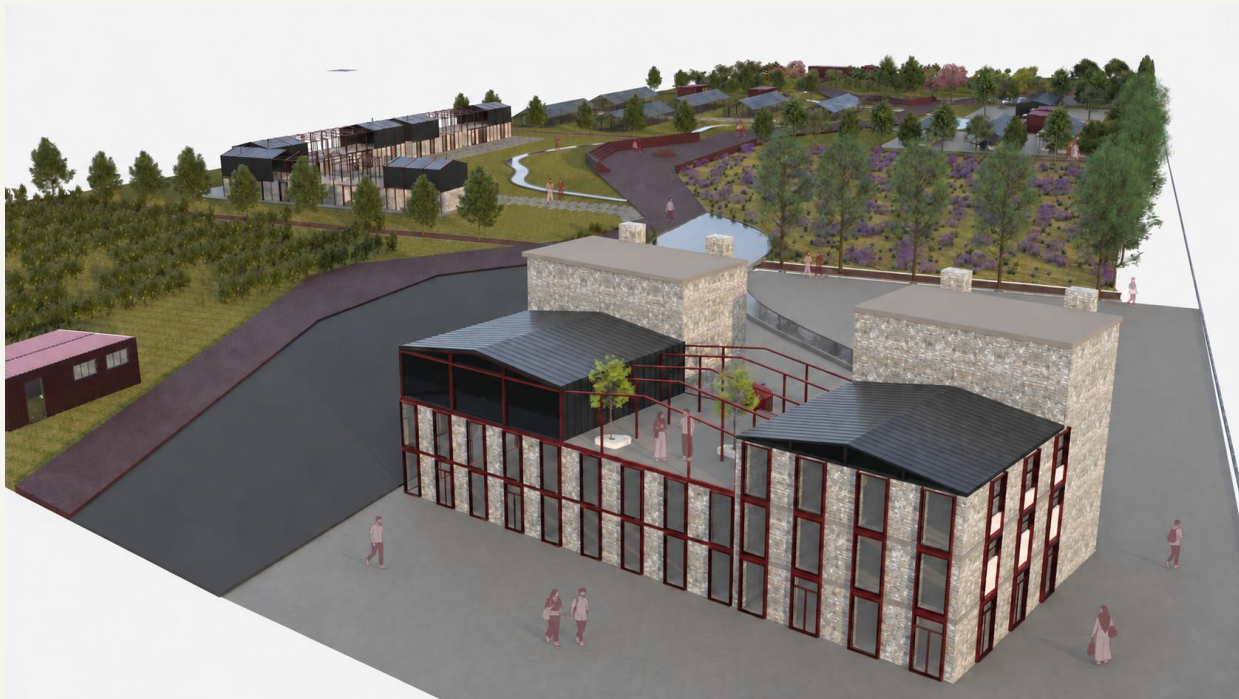

Κοινό Έδαφος

Επανενεργοποίηση του πρώην εργοστασίου λυκίσκου μέσω της καλλιέργειας και της συλλογικής χρήσης της γης

Κατσικάς · Ιωάννινα

Η ΠΡΟΤΑΣΗ

Μια παραγωγική γη για κοινή ζωή

Η διπλωματική εργασία προτείνει την επανενεργοποίηση του πρώην εργοστασίου επεξεργασίας λυκίσκου της FIX στον Κατσικά Ιωαννίνων, συνδέοντας τη βιομηχανική μνήμη του τόπου με την καλλιέργεια και τη συλλογική χρήση της γης. Το υφιστάμενο εργοστάσιο, οι νέοι χώροι κατοίκησης, εκπαίδευσης, αγοράς και εστίασης, καθώς και οι καλλιέργειες και οι δημόσιες διαδρομές, συγκροτούν ένα ενιαίο παραγωγικό τοπίο. Με αφετηρία τις αρχές της μελέτης του Τάκη Ζενέτου και σε διάλογο με την υλικότητα του κτιρίου που κατασκευάστηκε, η πρόταση οργανώνει έναν ανοιχτό τόπο παραγωγής, συνάντησης και ανταλλαγής για διαφορετικές κοινότητες της περιοχής.

ΤΟΠΟΣ

Κατσικάς, Ιωάννινα

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ

Καλλιέργεια ως κοινή διαδικασία

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Παραγωγή · μάθηση · κατοίκηση · ανταλλαγή

Ένα τοπίο κοντά στην πόλη, έξω από την καθημερινότητά της

Το πρώην εργοστάσιο της FIX βρίσκεται στον Κατσικά, μέσα σε μια περιοχή όπου συναντώνται κατοικημένες ζώνες, ενεργές καλλιέργειες και η γειτονική δομή φιλοξενίας προσφύγων. Παρότι οι κοινότητες αυτές βρίσκονται κοντά, ο εγκαταλελειμμένος παραγωγικός τόπος παραμένει αποκομμένος από την καθημερινή ζωή. Η πρόταση ξεκινά από αυτή την απόσταση και αναζητά τρόπους να μετατρέψει το οικόπεδο σε κοινό πεδίο δραστηριότητας και συνάντησης.

Η θέση του εργοστασίου στη σχέση με την πόλη

σχέση εργοστασίου με την πόλη

Η χαρτογράφηση συνδέει το συγκρότημα με την πόλη των Ιωαννίνων και το ευρύτερο τοπίο.

Το οικόπεδο μέσα στο αγροτικό πεδίο

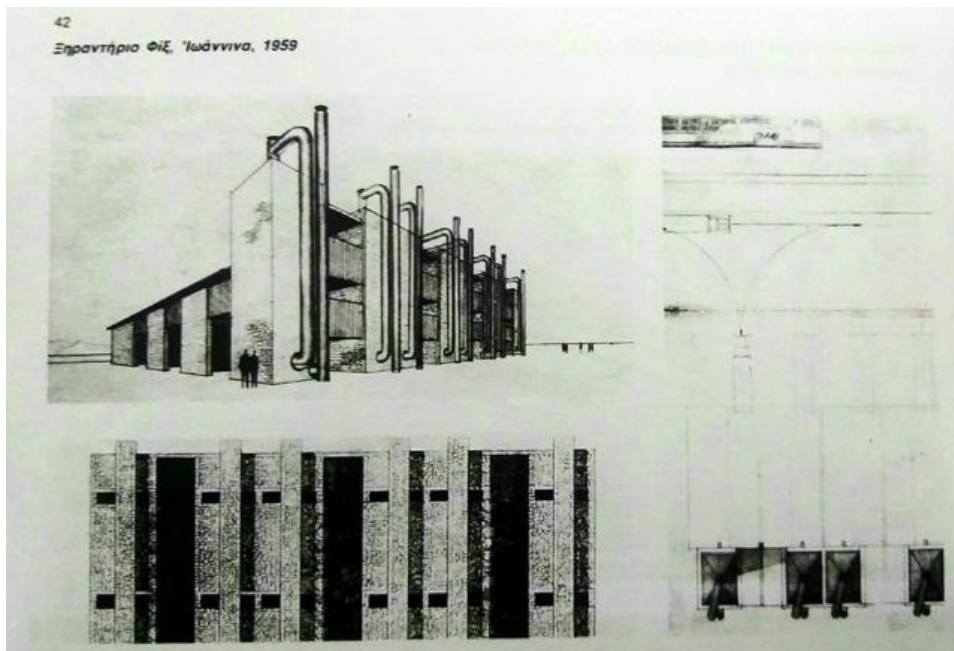
θέση οικοπέδου

Η αεροφωτογραφία δείχνει τη γειτνίαση του εργοστασίου με τον οικιστικό ιστό και τις καλλιεργούμενες εκτάσεις.

Η μνήμη γίνεται εργαλείο σχεδιασμού

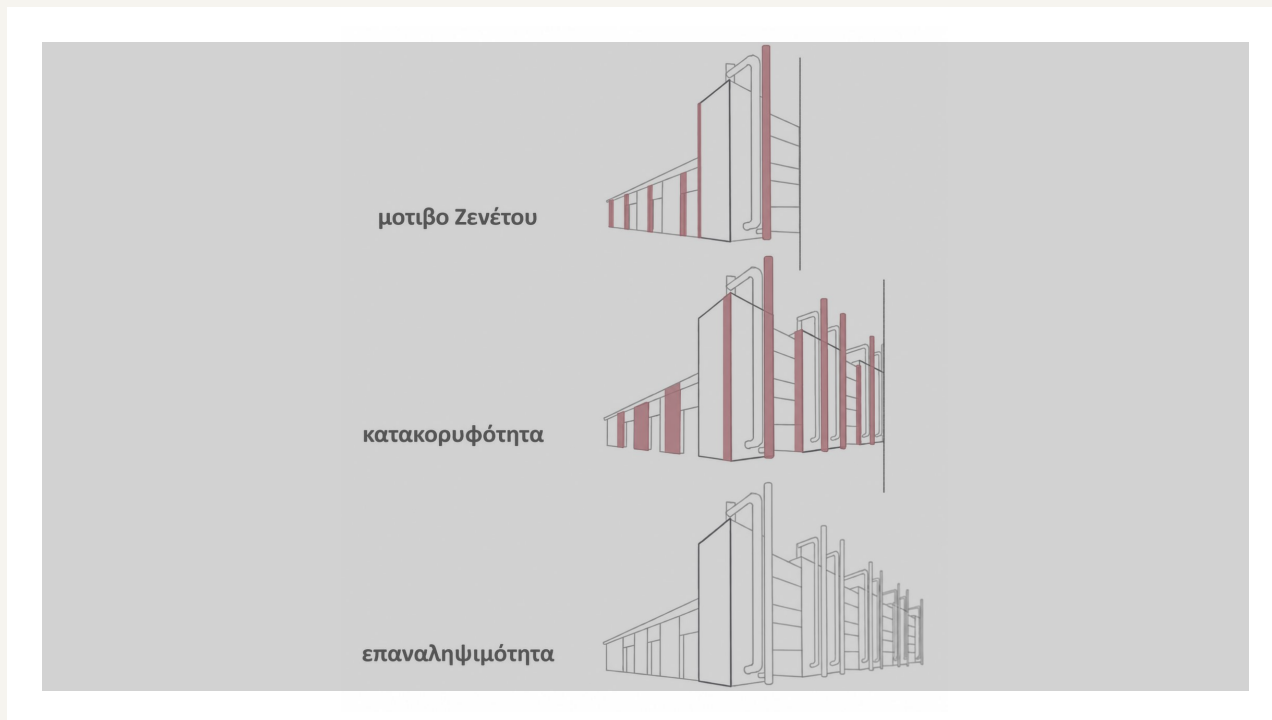
Το εργοστάσιο δημιουργήθηκε για την επεξεργασία του λυκίσκου και συνέδεε την καλλιέργεια με τη βιομηχανική παραγωγή. Η αρχική μελέτη του Τάκη Ζενέτου εισάγει αρχές σαφήνειας, επανάληψης και προσαρμοστικότητας. Η ανάγνωση του κατασκευασμένου κτιρίου προσθέτει μια δεύτερη ιστορική στρώση: την πέτρα, το βάρος του κελύφους και τον έντονο κατακόρυφο ρυθμό. Η νέα επέμβαση συνομιλεί με αυτές τις ποιότητες χωρίς να αντιγράφει τη μορφή του παλιού κτιρίου.

Η αρχική αρχιτεκτονική πρόθεση

Σχέδια του Τάκη Ζενέτου για το εργοστάσιο επεξεργασίας λυκίσκου.

Κατακορυφότητα και επαναληψιμότητα

Το διάγραμμα αναδεικνύει το κατακόρυφο μοτίβο και την επανάληψή του στην αρχιτεκτονική σύνθεση.

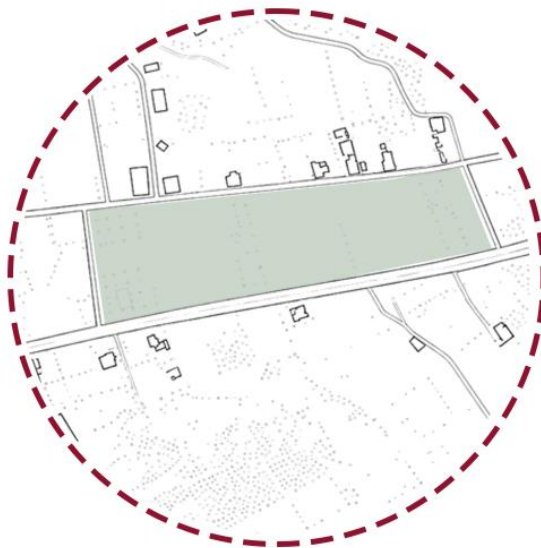
03 / Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ

Το κοινό έδαφος ως κοινή διαδικασία

Το «Κοινό Έδαφος» αναφέρεται ταυτόχρονα στη γη που καλλιεργείται και στον κοινωνικό τόπο που δημιουργείται μέσα από τη συνάντηση, την εργασία και την ανταλλαγή γνώσεων. Η λειτουργία οργανώνεται με τη λογική μιας κοινωνικής συνεταιριστικής επιχείρησης, στην οποία κάτοικοι της περιοχής και άνθρωποι της γειτονικής δομής φιλοξενίας μπορούν να συμμετέχουν ισότιμα. Η καλλιέργεια δεν είναι διακόσμηση· είναι η αφετηρία μιας κοινής αλυσίδας παραγωγής, μάθησης και καθημερινής συνύπαρξης.

Η γη ως κοινός τόπος

COMMON GROUND

Το διάγραμμα συνοψίζει την ιδέα του Κοινού Εδάφους ως φυσικής και κοινωνικής υποδομής.

Παραγωγή και κοινή ζωή

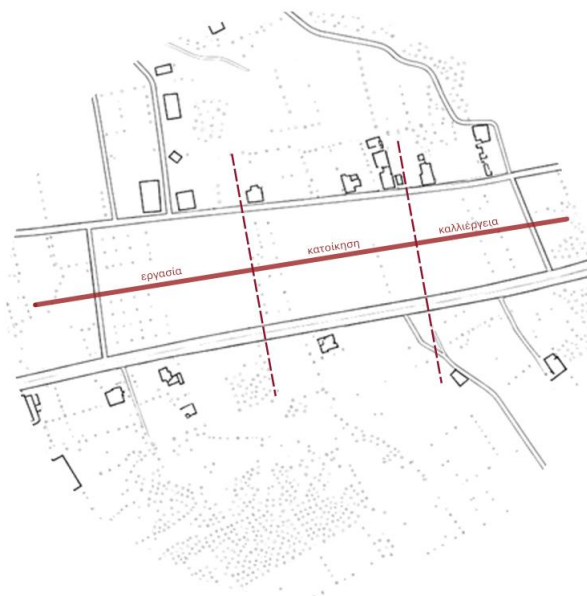
Η καλλιέργεια οργανώνει σχέσεις ανάμεσα στην εργασία, τη μάθηση, την παραμονή και τη συλλογική χρήση.

04 / ΤΟΠΙΟ ΚΑΙ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Ένα τοπίο που παράγει και συνδέει

Το οικόπεδο οργανώνεται σε αλληλένδετες ζώνες λυκίσκου, βοτάνων, οπωρώνα, μπουστανιών και θερμοκηπίων. Μια κεντρική προσβάσιμη διαδρομή συνδέει τις καλλιέργειες με το εργοστάσιο και τα νέα κτίρια, ενώ το συλλεγόμενο βρόχινο νερό επιστρέφει στο τοπίο ως στοιχείο άρδευσης και μικροκλίματος. Η κύρια είσοδος βρίσκεται στη διχάλα της μεγάλης πλευράς του οικοπέδου· ο δεύτερος κλάδος εξυπηρετεί την αποθήκη εργαλείων και τα αγροτικά οχήματα.

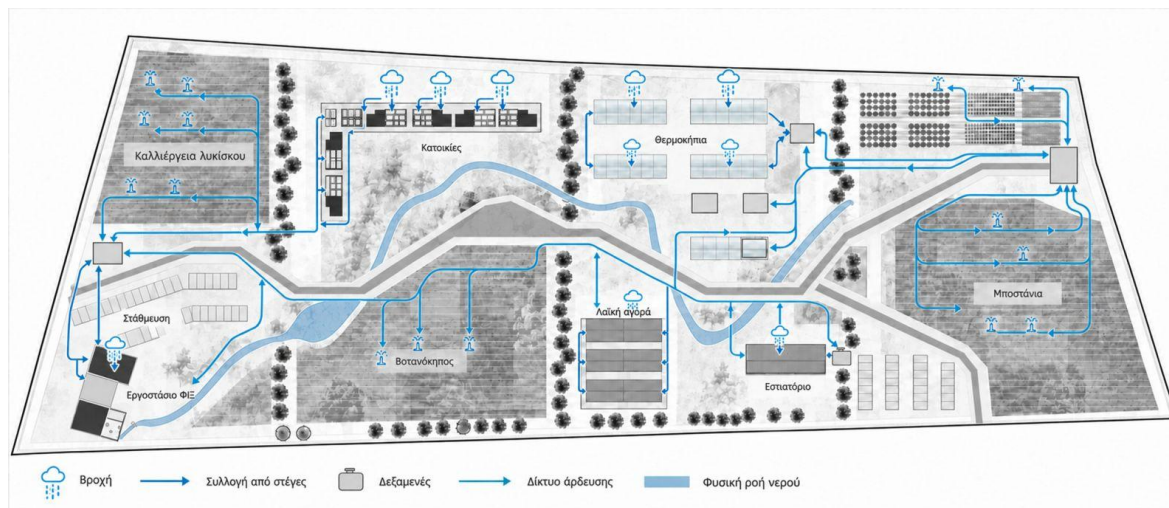
Τρεις αλληλένδετες λειτουργίες

3 λειτουργίες οργάνωσης

Η οργάνωση συνδέει παραγωγικές ζώνες, υπαίθριες δραστηριότητες και κοινόχρηστους χώρους.

Το σύνολο της υπαίθριας πρότασης

Γενικό σχέδιο τοπίου: καλλιέργειες, διαδρομές, νερό, φυτεύσεις και κτιριακές χρήσεις.

Φυτεύσεις και καλλιεργητικές ζώνες

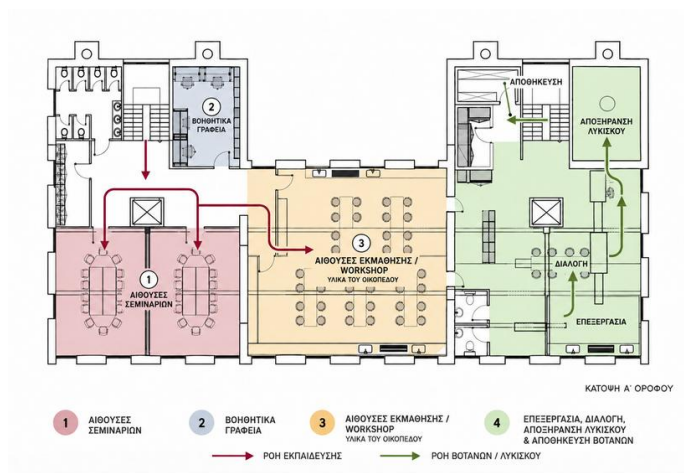

Επιλεγμένα είδη δέντρων και φυτών ανταποκρίνονται στις διαφορετικές συνθήκες και χρήσεις του χώρου.

Το εργοστάσιο ως κόμβος παραγωγής και γνώσης

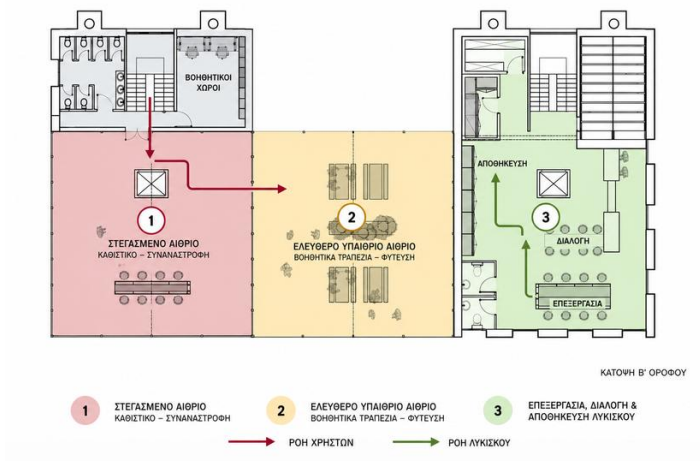
Το πέτρινο κέλυφος διατηρεί τη βιομηχανική μνήμη του τόπου και αποκτά νέες λειτουργίες επεξεργασίας, εκπαίδευσης και δημόσιας επαφής. Η κίνηση των επισκεπτών και η ροή των προϊόντων οργανώνονται παράλληλα: παραμένουν ορατές μεταξύ τους, ενώ αποφεύγονται οι λειτουργικές συγκρούσεις. Η κατακόρυφη πορεία συνδέει την υποδοχή και την έκθεση στο ισόγειο με τα εργαστήρια και τους χώρους μάθησης στους ορόφους, καταλήγοντας σε υπαίθριους χώρους συλλογικής παραμονής.

Ισόγειο · υποδοχή και πρώτη επεξεργασία

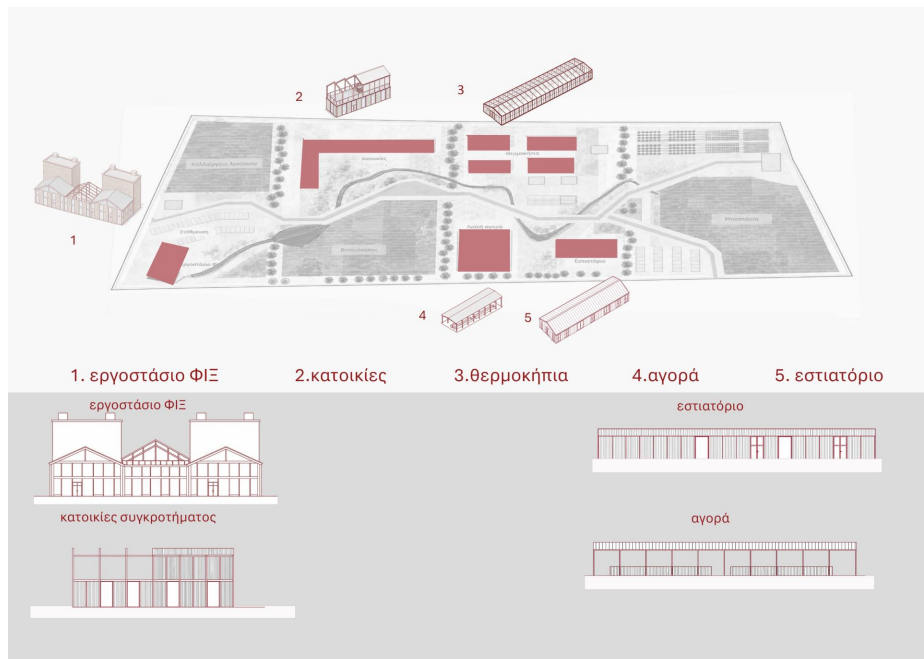
Η δημόσια είσοδος, η έκθεση και το αναψυκτήριο συνυπάρχουν με την παραλαβή και τη διαλογή των προϊόντων.

Πρώτος όροφος · μάθηση και εργαστήρια

Οι χώροι σεμιναρίων και εκμάθησης συνδέονται άμεσα με την επεξεργασία των καλλιέργειών.

Δεύτερος όροφος · εργασία και παραμονή

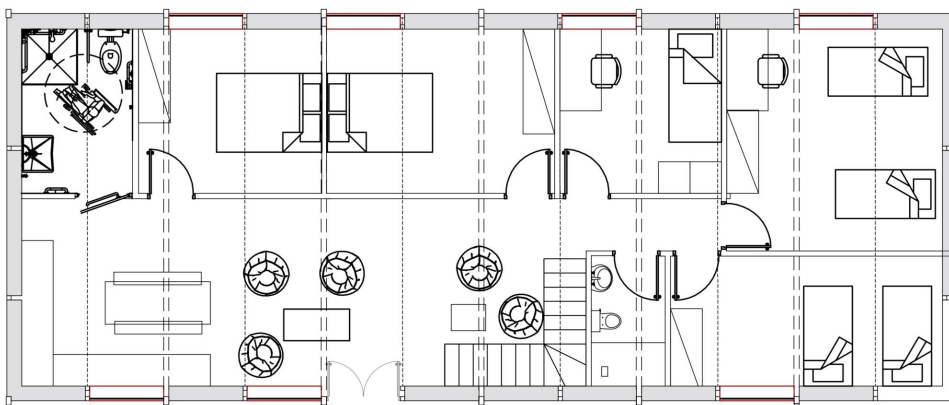

Τα αίθρια δημιουργούν ενδιάμεσους χώρους ανάμεσα στην παραγωγική δραστηριότητα και την κοινωνική ζωή.

Κατοίκηση, καλλιέργεια, ανταλλαγή

Τα νέα κτίρια συμπληρώνουν διαφορετικά στάδια της ίδιας παραγωγικής αλυσίδας. Οι μονάδες συλλογικής κατοίκησης συνδυάζουν προσωπικούς χώρους με έναν κοινό πυρήνα καθημερινής ζωής. Τα θερμοκήπια επεκτείνουν την καλλιεργητική περίοδο, ενώ η αγορά φέρνει τα προϊόντα σε άμεση επαφή με την πόλη. Το εστιατόριο και οι μικρότερες μονάδες εστίασης δημιουργούν ευκαιρίες για γεύματα, μαθήματα και συναντήσεις.

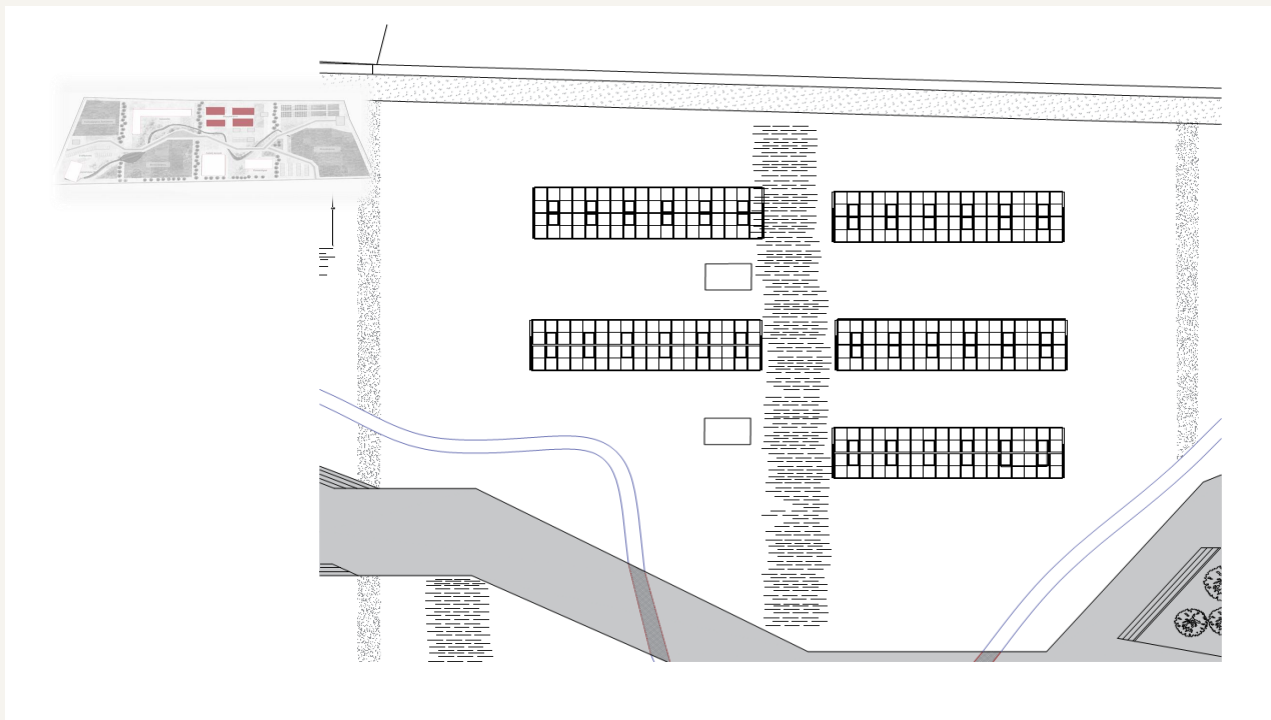
Κάτοψη συλλογικής κατοίκησης

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

Οι χώροι ύπνου οργανώνονται γύρω από έναν κοινό χώρο διημέρευσης.

Θερμοκήπια και παραγωγή

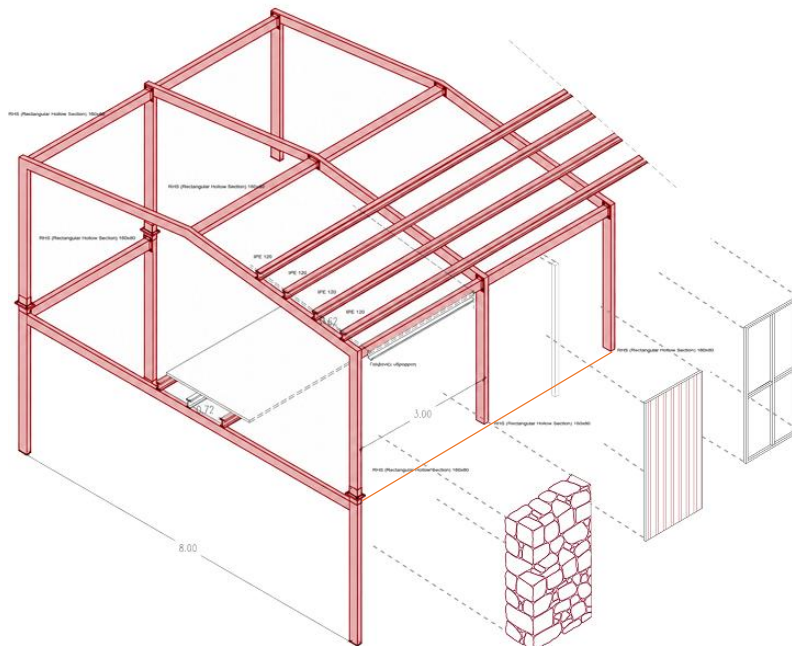

Η διάταξη των θερμοκηπίων εξασφαλίζει ελεγχόμενες συνθήκες και άμεση σύνδεση με τις καλλιέργειες.

Ένα ευανάγνωστο και προσαρμόσιμο σύστημα

Οι νέες κατασκευές οργανώνονται σε επαναλαμβανόμενο μεταλλικό κάναβο. Ο φορέας παραμένει ορατός και δέχεται διαφορετικά στοιχεία πλήρωσης: υαλοστάσια για διαφάνεια, γκρι μεταλλικά πάνελ για προστασία και πέτρα ως αναφορά στη μνήμη του κελύφους. Ο κόκκινος μεταλλικός σκελετός δηλώνει τη σύγχρονη επέμβαση και διατηρεί σαφή τη διάκριση παλιού και νέου. Η κατασκευαστική λογική προκύπτει από τη μελέτη του Ζενέτου και από τις ποιότητες του υφιστάμενου κτιρίου.

Φέρων οργανισμός και στοιχεία πλήρωσης

Ο μεταλλικός σκελετός, τα υαλοστάσια, τα μεταλλικά πάνελ και η πέτρα συγκροτούν ένα κοινό σύστημα.

Ένας τόπος που ξαναμπαίνει σε κοινή χρήση

Η επανενεργοποίηση του εργοστασίου συνδέει την παραγωγή με την εκπαίδευση και την καθημερινή ζωή.

Το παλιό κέλυφος και οι νέες δομές

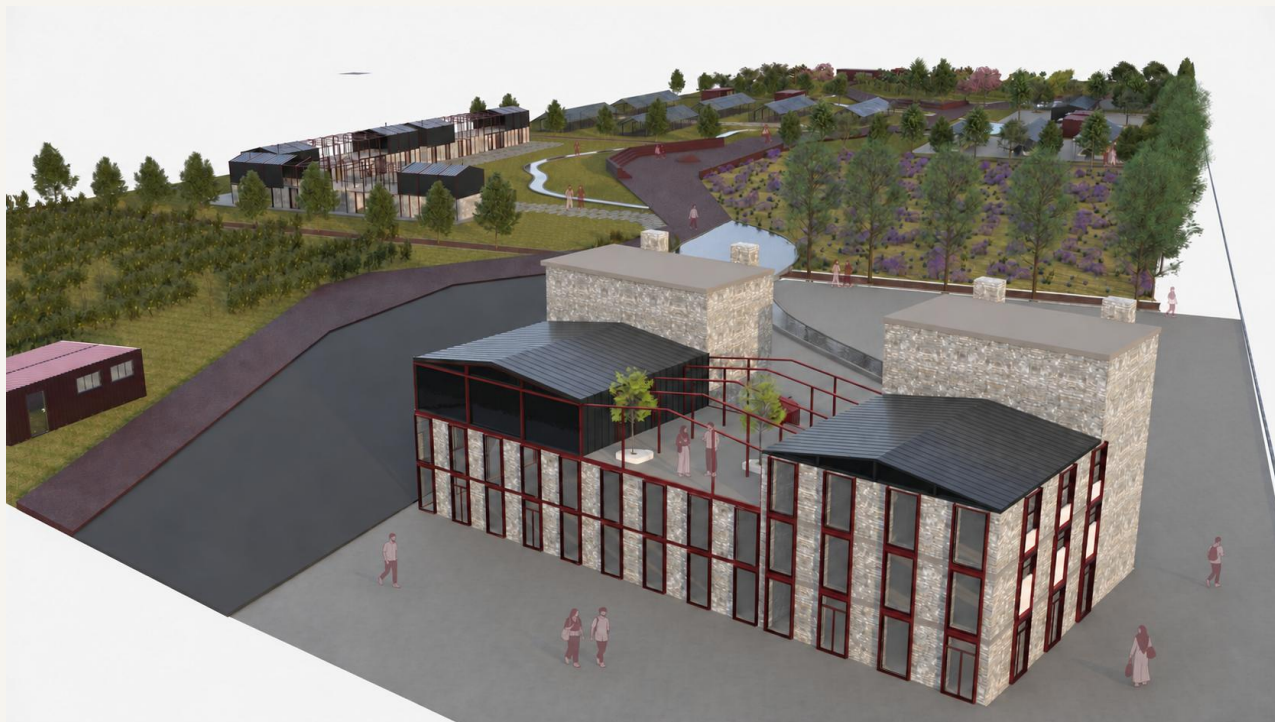
Η πέτρα και η σύγχρονη μεταλλική κατασκευή παραμένουν διακριτές, αλλά συνυπάρχουν στο ίδιο σύνολο.

Η νέα επέμβαση σε διάλογο με το εργοστάσιο

Ο νέος φορέας επαναλαμβάνει τον κατακόρυφο ρυθμό, διατηρώντας ορατή τη σύγχρονη κατασκευαστική του ταυτότητα.

Κοινό Έδαφος

Η καλλιέργεια γίνεται κοινή πράξη και η αρχιτεκτονική το πλαίσιο που επιτρέπει σε νέες σχέσεις να δημιουργηθούν.